

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

21. oktoober 2015*

Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2010/13/EL — Mõisted „saade” ja „audiovisuaalmeedia teenus” — Audiovisuaalmeedia teenuse põhilise otstarbe kindlakstegemine — Teenuse võrreldavus teleringhäälinguga — Lühivideote lisamine Internetis kättesaadava ajalehe veebisaidi rubriiki

Kohtuasjas C-347/14,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Verwaltungsgerichtshof'i (halduskohus, Austria) 26. juuni 2014. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 18. juulil 2014, menetluses

New Media Online GmbH

versus

Bundeskommunikationssenat,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: esimese koja president R. Silva de Lapuerta teise koja presidendi ülesannetes, Euroopa Kohtu president K. Lenaerts (ettekandja), kohtunikud J. L. da Cruz Vilaça, A. Arabadjiev ja J.-C. Bonichot,

kohtujurist: M. Szpunar,

kohtusekretär: osakonnajuhataja M.-A. Gaudissart,

arvestades kirjalikus menetluses ja 22. aprilli 2015. aasta kohtuistungil esitatud,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- New Media Online GmbH, esindaja: *Rechtsanwältin* M. Hetzenauer,
- Rootsi valitsus, esindajad: A. Falk ja N. Otte Widgren,
- Euroopa Komisjon, esindajad: G. Braun ja A. Marcoulli,

olles 1. juuli 2015. aasta kohtuistungil ära kuulunud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiivi 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) (ELT L 95, lk 1) artikli 1 lõike 1 punkti a alapunkti i ja punkti b.
- 2 Eelotsusetaotlus esitati Innsbruckis (Austria) asuva New Media Online'i ja Bundeskommunikationssenati vahelises kohtuvaidluses Austria ringhäälingusektori regulatiivorgani (Kommunikationsbehörde Austria) otsuse üle kvalifitseerida osa põhikohtuasja kaebaja osutatavatest teenustest „tellitavateks audiovisuaalmeedia teenusteks”, mille suhtes kohaldatakse seega asjakohastes õigusnormides ette nähtud teatamiskohustust.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Direktiivi 2010/13 põhjendused 10, 11, 21, 22, 24 ja 28 on sõnastatud järgmiselt:
 - „(10) Traditsioonilised audiovisuaalmeedia teenused, nagu televisioon, ja uued tellitavad audiovisuaalmeedia teenused pakuvad ühenduses olulisi tööhõivevõimalusi, eriti väikestes ja keskmise suurusega ettevõtjates, ning stimuleerivad majanduskasvu ja investeringuid. Pidades silmas võrdsete konkurentsivõimaluste ja tõelise Euroopa audiovisuaalmeedia teenuste turu olulisust, tuleks järgida siseturu peamisi põhimõtteid, nagu vaba konkurents ja võrdne kohtlemine, et tagada audiovisuaalmeedia teenuste turgude läbipaistvus ja prognoositavus ning alandada tõkkeid turuletulekuks.
 - (11) Et vältida konkurentsimoonutusi, suurendada õiguskindlust ning aidata kaasa siseturu väljakujundamisele ja ühtse inforuumi loomisele, on vaja kohaldada kõigi audiovisuaalmeedia teenuste, nii teleringhäälingu (st lineaarsete audiovisuaalmeedia teenuste) kui ka tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste (st mittelineaarsete audiovisuaalmeedia teenuste) suhtes vähemalt teatud põhireegleid koordineeritult.
- [...]
- (21) Käesoleva direktiivi kohaldamisel peaks mõiste „audiovisuaalmeedia teenused” hõlmama üksnes teleringhäälingu või tellitavaid audiovisuaalse massimeedia teenuseid ehk teenuseid, mis on mõeldud vastuvõtmiseks elanikkonna märkimisväärselt suure osa poolt ja millel võib olla neile selge mõju. Selle kohaldamisala peaks piirduma Euroopa Liidu toimimise lepingus määratletud teenustega ja peaks seega hõlmama kõiki majandustegevuse vorme, sealhulgas avalikku teenust pakuvad ettevõtjad, kuid ei hõlma tegevusi, mis on eelkõige mittemajanduslikud ja mis ei konkureeri teleringhäälinguga, näiteks isiklike veebilehti ja teenuseid, mis koosnevad erakasutajate poolt huviringkondade hulgas jagamiseks ja vahetamiseks loodud audiovisuaalse sisu esitamisest või levitamisest.
- (22) Käesoleva direktiivi kohaldamisel peaks mõiste „audiovisuaalmeedia teenused” hõlmama massimeediat selle teavituslikus, meelelahutuslikus ja avalikkust harivas funktsioonis, ning peaks sisaldama audiovisuaalseid ärilisi teadaandeid, kuid mõiste ei peaks laienema ühelegi erakirjavahetuse vormile, nagu piiratud arvule adressaatidele saadetud e-kirjad. Mõiste määratlusest peaks välja jätma kõik sellised teenused, mille peamine otstarve ei ole saadete pakumine, st kui audiovisuaalne sisu on teenuses puhtjuhuslik ega kannu selle peamist otstarvet. Näiteks võib tuua veebilehed, mis sisaldavad audiovisuaalseid elemente üksnes

täiendusena, lühikesi reklaamilõike või teavet, mis on seotud toote või mitteaudiovisuaalse teenusega. Seetõttu tuleks käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja jätta ka rahalist väärtust kujutava panusega hasartmängud, sealhulgas loteriid, kihlveod ja muud hasartmänguteenused, samuti *on-line* mängud ja otsingumootorid, kuid mitte hasart- ja õnnemängudele keskendunud ülekanded.

[...]

- (24) Tellitavatele audiovisuaalmeedia teenustele on iseloomulik, et nad on „televisioonilaadsed”, st nad konkureerivad sama vaatajaskonna pärast, mis on teleülekannetel, ning nimetatud teenuse kättesaadavuse laad ja vahendid annavad kasutajale põhjuse eeldada, et neile on tagatud regulatiivne kaitse käesoleva direktiivi kohaldamisala piirides. Eeltoodu valguses ja selleks, et vältida erinevusi vaba liikumise ja konkurentsi osas, tuleks mõistet „saade” tõlgendada dünaamiliselt, võttes arvesse teleringhäälingu arengut.

[...]

- (28) Käesoleva direktiivi reguleerimisala ei peaks hõlmama ajalehtede ja ajakirjade elektroonilisi versioone.”

4 Direktiivi 2010/13 artikli 1 „Mõisted” lõikes 1 on sätestatud:

„Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „audiovisuaalmeedia teenus” –

- i) Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 56 ja 57 määratletud teenus, mis kuulub meediateenuse osutaja toimetust vastutuse alla ning mille põhiline otstarve on pakkuda üldsusele teavitamise, meelelahutuse või harimise eesmärgil saateid elektrooniliste sidevõrkude kaudu direktiivi 2002/21/EÜ artikli 2 punkti a tähenduses. Sellised audiovisuaalmeedia teenused on kas käesoleva lõigu punktis e määratletud teleülekanded või käesoleva lõigu punktis g määratletud tellitavad audiovisuaalmeedia teenused;

ii) audiovisuaalsed ärilised teadaanded;

- b) „saade” – heliga või helita liikuvate kujutiste kogum, mis moodustab meediateenuse osutaja koostatud kava või kataloogi raames eraldi elemendi ning mille vorm ja sisu on võrreldavad teleringhäälingu vormi ja sisuga. Saate näideteks on pikad mängufilmid, spordisündmuste ülekanded, situatsioonikomöödiad, dokumentaalfilmid, lastesaated ja algupärased lavastused;

[...]

- g) „tellitav audiovisuaalmeedia teenus” (st mittelineaarne audiovisuaalmeedia teenus) – audiovisuaalmeedia teenus, mida osutab meediateenuse osutaja saadete vaatamiseks kasutaja valitud ajal ja kasutaja isikliku taotluse põhjal, võttes aluseks meediateenuse osutaja valitud programmikataloogi;

[...]”.

Austria õigus

- 5 Audiovisuaalmeedia teenuste seaduse (Audiovisuelle Mediendienste-Gesetz, *Bundesgesetzblatt* I, 84/2001) põhikohtuasjas kohaldatava redaktsiooni (edaspidi „AMD-G”) §-s 2 „Mõisted” on sätestatud:

„Käesolevas seaduses kasutatakse järgmisi mõisteid:

[...]

3. „audiovisuaalmeedia teenus”: ELTL artiklites 56 ja 57 määratletud teenus, mis kuulub meediateenuse osutaja toimetustavastutuse alla ning mille põhiline otstarve on pakkuda üldsusele teavitamise, meelelahutuse või harimise eesmärgil saateid elektrooniliste sidevõrkude kaudu [2003. aasta telekommunikatsiooniseaduse (Telekommunikationsgesetz) § 3 punkt 11]. See hõlmab teleülekanneid ja tellitavaid audiovisuaalmeedia teenuseid;

4. „tellitav audiovisuaalmeedia teenus”: audiovisuaalmeedia teenus, mida osutab meediateenuse osutaja saadete vaatamiseks kasutaja valitud ajal ja kasutaja isikliku taotluse põhjal, mis on esitatud meediateenuse osutaja koostatud programmikataloogi alusel (tellitav teenus);

[...]”.

- 6 AMD-G § 9 „Teenused, mille suhtes kehtib teatamiskohustus” lõikes 1 on ette nähtud:

„Ringhäälinguorganisatsioonid – juhul, kui nende suhtes ei ole kohaldatav § 3 lõike 1 kohane tegevusloa taotlemise kohustus – ja tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste osutajad peavad oma tegevusest reguleerivale asutusele vähemalt kaks nädalat enne tegevuse alustamist teada andma.”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 7 Põhikohtuasja kaebaja haldab internetiaadressil <http://www.tt.com> *on-line* ajalehte „Tiroler Tageszeitung online”. Sellel veebisaidil, mis sisaldab peamiselt trükiajakirjanduse artikleid, oli põhikohtuasja asjaolude asetleidmise ajal link alamdomeenile <http://video.tt.com> nimetusega „Video” (edaspidi „video alamdomeen”), mis viis leheküljeni, millel oli tänu otsingukataloogile võimalik juurde pääseda üle 300 videole.
- 8 Niimoodi Internetti üles laaditud videod esitasid toimetatud uudiseid, mille pikkus varieerus 30 sekundist kuni mitme minutini ja mis puudutasid mitmesuguseid teemasid, näiteks kohalikke sündmusi ja üritusi, möödakäijate küsitlusi ajakohaste teemade kohta, spordiüritusi, filmitreilereid, lastele mõeldud meisterdamisjuhiseid või toimetuse poolt välja valitud lugejate videoid. Ainult väga vähestel video alamdomeenis pakutud videotel oli seos ajalehe Tiroler Tageszeitung veebisaidil olevate artiklitega.
- 9 Austria ringhäälingusektori regulatiivorgan tuvastas 9. oktoobri 2012. aasta otsusega, et põhikohtuasja kaebaja pakkus AMD-G § 2 punktis 3 koosmõjus punktiga 4 silmas peetud tellitavat audiovisuaalmeedia teenust, mille suhtes näeb AMD-G § 9 lõige 1 ette teatamiskohustuse. Video alamdomeen on nimetatud organi arvates televisioonilaadne ja täidab võrreldes Tiroler Tageszeitungi veebisaidi ülejäänud osaga iseseisvat ülesannet. See vastab kriteeriumile, mille kohaselt peab põhiline otstarve olema pakkuda üldsusele teavitamise, meelelahutuse või harimise eesmärgil saateid. Järelikult kuulub videote alamdomeen Austria ringhäälingusektori regulatiivorgani hinnangul AMD-G ja sellest tulenevate nõuete kohaldamisalasse.

- 10 Põhikohtuasja kaebaja ei olnud selle hinnanguga nõus ja esitas Bundeskommunikationssenat'ile kaebuse. Viimane jättis selle 13. detsembri 2012. aasta otsusega rahuldamata, tuginedes Austria ringhäälingusektori regulatiivorgani esitatud põhjendustele.
- 11 Seejärel esitas põhikohtuasja kaebaja kaebuse Verwaltungsgerichtshofile. Selles kohtus väidab ta, et videote alamdomeenil kättesaadavaks tehtud audiovisuaalne sisu on peamise veebisaidiga võrreldes teisejärgulise tähtsusega ja sellel puudub audiovisuaalmeedia teenuse vorm. Lisaks väidab ta, et videote alamdomeeni raames pakutavad lühivideod ei ole oma vormi ja sisu poolest võrreldavad teleringhäälingu pakkumisega.
- 12 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul tekib esiteks küsimus, kas pakutud videoid võib kvalifitseerida „saadeteks” direktiivi 2010/13 artikli 1 lõike 1 punkti b tähenduses, täpsemalt, kas põhikohtuasjas käsitletav videogalerii vastab selles sättes kehtestatud nõudele, et selle vorm ja sisu peavad olema võrreldavad teleringhäälingu vormi ja sisuga. Asjaomane kohus lähtub sellest, et hinnatava teenuse võrreldavust teleringhäälinguga tuleb eeldada siis, kui sellist teenust pakub teleringhääling. Tema kahtlused tulenevad siiski asjaolust, et põhikohtuasjas kõne all olev teenus seisneb selliste lühivideote pakkumises, mis vastavad uudistest võetud lühikestele lõikudele ja mida n-ö klassikalises televisioonis sellises vormis ei esine.
- 13 Teiseks vajab eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates selgitamist küsimus, kas põhikohtuasjas käsitletava teenuse „põhiline otstarve” on pakkuda üldsusele teavitust, meelelahutuslikke või hariduslikke saateid. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul ei võimalda direktiiv 2010/13 selgelt kindlaks teha, kas teenuse kvalifitseerimine audiovisuaalmeedia teenuseks, võttes arvesse selle „põhilist otstarvet”, sõltub pakkuja teenustest kogumina või on võimalik iga teenuse eraldi hindamine. Samas on kõnealune kohus seisukohal, et asjaomase direktiivi eesmärk toetab teist lähenemist, sest vastasel juhul saaks pakkuja oma teenuste valiku laiendamiseks need teenused direktiivi kohaldamisalast välja jätta.
- 14 Neil asjaoludel otsustas Verwaltungsgerichtshof menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
- „1. Kas direktiivi 2010/13 artikli 1 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et hinnatava teenuse vormi ja sisu nõutavat võrreldavust teleringhäälingu vormi ja sisuga saab eeldada siis, kui selliseid teenuseid pakutakse ka teleülekannetes, mida saab pidada massimeediaks, mis on mõeldud vastuvõtmiseks üldsuse märkimisväärselt suure osa poolt ja millel võib olla sellele selge mõju?
2. Kas direktiivi 2010/13 artikli 1 lõike 1 punkti a alapunkti i tuleb tõlgendada nii, et ajalehtede elektrooniliste versioonide puhul võib pakutava teenuse põhilise otstarbe hindamisel lähtuda rubriigist, milles tehakse kättesaadavaks valdavalt lühivideod, mida sama veebisaidi ülejäänud rubriikides kasutatakse üksnes päevalehe veebiväljaande artiklite täiendamiseks?”

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

- 15 Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub oma esimese küsimusega sisuliselt selgitada, kas mõistet „saade” direktiivi 2010/13 artikli 1 lõike 1 punkti b tähenduses tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab kohalikest uudistest, spordi- või meelelahutusuudistest võetud lühikestele lõikudele vastavate lühivideote kättesaadavaks tegemist ajalehe veebisaidi alamdomeenil.

- 16 Kõigepealt tuleb märkida, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu andmetel vastavad põhikohtuasjas kõne all olevad videod eri pikkusega ja erinevaid teemasid käsitlevatele uudistele. Need videod on seotud kohalikke, eeskätt poliitika-, kultuuri-, spordi- ja majandusvaldkonna sündmusi kajastavate reportaažidega.
- 17 Neil asjaoludel kahtleb eelotsusetaotluse esitanud kohus, kas kohalikest uudistest, spordi- või meelelahutus uudistest võetud lühikestele lõikudele vastavate lühivideote kättesaadavaks tegemine on võrreldav „teleringhäälinguga” direktiivi 2010/13 artikli 1 lõike 1 punkti b tähenduses, sest seni ei ole traditsiooniline teleringhääling taoliste lühivideote kogumit kui sellist pakkunud.
- 18 Seoses sellega olgu meenutatud, et direktiivi 2010/13 artikli 1 lõike 1 punktis b sisalduva määratluse kohaselt tähendab mõiste „saade” „[...] helita liikuvate kujutiste kogum[it], mis moodustab meediateenuse osutaja koostatud kava või kataloogi raames eraldi elemendi ning mille vorm ja sisu on võrreldavad teleringhäälingu vormi ja sisuga”.
- 19 Järelikult nõuab nimetatud säte niisuguste videoklippide, nagu on kõne all käesolevas asjas, võrreldavust teleringhäälingu vormi ja sisuga, mitte aga lühivideote täieliku kogumi võrreldavust teleringhäälingu ettevõtja koostatud täieliku kava või kataloogiga.
- 20 Peale selle ei saa asjaolu, et põhikohtuasjas käsitletavat videod on lühikese kestusega, välistada nende kvalifitseerimist „saadeteks” direktiivi 2010/13 artikli 1 lõike 1 punkti b tähenduses. Kõnealune säte ei sisalda nimelt nõuet asjaomaste salvestiste kestuse kohta. Nagu rõhutas Euroopa Komisjon, sisaldab teleringhäälingu teenus pika või keskmise kestusega saadete kõrval ka lühikese kestusega saateid.
- 21 Mis puutub internetikasutaja võimalusse pääseda teda huvitavale videole ligi tema valitud ajal ja isikliku taotluse põhjal, võttes aluseks *on-line* ajalehe haldaja koostatud kataloogi, mis võimaldab otsingut nii rubriigi alusel kui ka kõige enam vaadatud või kõige päevakohasemate videote otsingut, siis ei muuda see asjaolu, et sarnaselt teleringhäälingu programmiga on põhikohtuasjas käsitletavat videod suunatud laiale üldsusele ja neil võib üldsusele olla selge mõju direktiivi 2010/13 põhjenduse 21 tähenduses. Peale selle vastab niisugune võimalus sellele, mis on selgelt ette nähtud direktiivi 2010/13 artikli 1 lõike 1 punktis g sisalduvas tellitava audiovisuaalmeedia teenuse määratluses. Seega ei erine põhikohtuasjas käsitletavate videote valiku meetod kõnealuse direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste raames pakutavast meetodist.
- 22 Lisaks on direktiivi 2010/13 eesmärk, nagu nähtub selle põhjendustest 11, 21 ja 24, kohaldada eriti tugeva konkurentsiga meediamaastikul sama vaatajaskonna pärast konkureerivatele pakujatele samu reegleid ning vältida seda, et tellitavad audiovisuaalmeedia teenused, nagu põhikohtuasjas kõne all olev videogalerii, võiksid pakkuda traditsioonilisele televisioonile kõlvatut konkurentsi.
- 23 Selle kohta ilmneb eelotsusetaotluse esitanud kohtu edastatud teabest, et osa video alamdomeenil kättesaadavatest videotest on tootnud kohalik ringhäälinguorganisatsioon Tirol TV ning see osa on kättesaadav ka tema veebilehel. Nimetatud videod konkureerivad seega kohalike ringhäälinguorganisatsioonide pakutavate uudisteteenustega. Selline järeldus kehtib ka lühivideote kohta, mis ei puuduta kohalikke uudiseid, vaid kultuuri- või spordiüritusi või meelelahutusreportaaže, ning mis konkureerivad muusikakanalite, spordikanalite ja meelelahutussaadetega.
- 24 Võttes arvesse eeltoodud kaalutlusi, tuleb esimesele küsimusele vastata, et mõistet „saade” direktiivi 2010/13 artikli 1 lõike 1 punkti b tähenduses tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab kohalikest uudistest, spordi- või meelelahutus uudistest võetud lühikestele lõikudele vastavate lühivideote kättesaadavaks tegemist ajalehe veebisaidi alamdomeenil.

Teine küsimus

- 25 Teise küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, milliste kriteeriumide alusel tuleb hinnata ajalehe elektroonilises versioonis pakutava videote kättesaadavaks tegemise teenuse põhilist otstarvet direktiivi 2010/13 artikli 1 lõike 1 punkti a alapunkti i tähenduses.
- 26 Selle kohta nähtub direktiivist 2010/13, et olenemata ajalehe elektroonilises versioonis sisalduvatest audiovisuaalsetest elementidest, ei saa seda käsitada audiovisuaalmeedia teenusena, kui audiovisuaalsed elemendid on teisejärgulise tähtsusega ja nende ainus eesmärk on täiendada trükiajakirjanduse artiklite pakkumist.
- 27 Nii on direktiivi 2010/13 põhjenduses 22 esile toodud põhimõte, mille kohaselt „teenused, [milles] audiovisuaalne sisu on [...] puhtjuhuslik ega kannab selle peamist otstarvet” ei vasta „audiovisuaalmeedia teenuse” mõistele selle direktiivi artikli 1 lõike 1 punkti a alapunkti i tähenduses. Nimetatud direktiivi põhjenduses 28 on omakorda täpsustatud, et selle direktiivi reguleerimisala ei hõlma „ajalehtede ja ajakirjade elektroonilisi versioone”. Seetõttu on Austria ametiasutused otsustanud jätta põhikohtuasja kaebaja veebisaidi tervikuna käsitletuna audiovisuaalmeedia teenuseks kvalifitseerimata.
- 28 Siiski ei tule direktiivi 2010/13 põhjendust 28 mõista nii, et audiovisuaalmeedia teenus tuleb selle direktiivi kohaldamisalast süstemaatiliselt välistada ainuüksi põhjusel, et selle veebisaidi haldaja, mille hulka asjaomane teenus kuulub, on *on-line* ajalehte välja andev äriühing. Videote rubriik, mis ühe ühtse veebisaidi raames vastab tellitavaks audiovisuaalmeedia teenuseks kvalifitseerimise tingimustele, ei kaota seda tunnust pelgalt põhjusel, et see on kättesaadav ajalehe veebisaidi kaudu või seda pakutakse nimetatud veebisaidil.
- 29 Lähenemine, mis välistaks kõnealuse direktiivi kohaldamisalast üldiselt *on-line* ajalehtede toimetajate pakutavad teenused nende multimeediumliku iseloomu tõttu, hindamata igal konkreetset juhul asjaomase teenuse „põhilist otstarvet”, ei võtaks nimelt piisavalt arvesse võimalike olukordade erinevust ja tooks endaga kaasa ohu, et pakkujad, kes osutavad tegelikult audiovisuaalmeedia teenuseid selle direktiivi artikli 1 lõike 1 punkti a alapunkti i tähenduses, võivad kasutada multimeedia infoportaali, et eirata neile selles valdkonnas kohaldatavaid õigusakte.
- 30 Lisaks ei võimalda personaalne lähenemine – mis põhineb pakkuja staatusel ja seisneb selles, et pakkuja teenuste vastavate eesmärkide kaalumisel võetakse arvesse kõiki tema osutatavaid teenuseid, ning mille tulemusena kõnealune pakkuja kas kuulub või ei kuulu kõikide oma veebisaidil pakutavate teenuste osas direktiivi 2010/13 kohaldamisalasse – hinnata õigesti konkreetseid üksikjuhtumeid nagu see, mille korral üks mitmes valdkonnas tegutsev ettevõtja laiendab oma tegevusvaldkonda või ühineb teise ettevõtjaga.
- 31 Seoses sellega tuleb märkida, et üks direktiivi 2010/13 peamistest eesmärkidest on selle põhjenduse 10 kohaselt saavutada audiovisuaalmeedia teenuste turul võrdsed konkurentsivõimalused. Järelikult ei saa veebisaidi „põhilise otstarbe” kvalifitseerimist seada sõltuvusse küsimusest, kas asjaomane veebisait tervikuna käsitletuna on seotud ettevõtja peamise tegevusalaga või tegevusega, mis on sellele ettevõtjale üksnes teisejärgulise tähtsusega.
- 32 Tarbijatele tagatud kaitse tase ei tohi nimelt sõltuda sellest, kas sama teisisu pakub ettevõtja, kelle jaoks on see sisu üksnes teisejärgulise tähtsusega, või ettevõtja, kelle puhul esindab see sisu tema kogu pakkumist.
- 33 Neil asjaoludel tuleb eelistada materiaalsel lähenemist, mis seisneb direktiivi 2010/13 artikli 1 lõike 1 punkti a alapunkti i kohaselt kontrollimises, kas sõltumata raamistikust, milles seda pakutakse, on kõnealuse teenuse kui sellise põhiline otstarve pakkuda üldsusele teavitamise, meelelahutuse või harimise eesmärgil saateid.

- 34 Põhikohtuasjas on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne kontrollida, kas videote alamdomeenil pakutava teenuse sisu ja funktsioon on sõltumatu *on-line* ajalehe väljaandja trükiajakirjanduse artiklite omast. Kui see on nii, siis kuulub asjaomane teenus direktiivi 2010/13 kohaldamisalasse. Kui aga kõnealune teenus on selle väljaandja ajakirjandusliku tegevusega lahutamatult seotud, eelkõige audiovisuaalse pakkumise ja teksti vormis oleva pakkumise seoste tõttu, siis ei kuulu see nimetatud direktiivi kohaldamisalasse.
- 35 Selle analüüsi puhul ei saa olla määrav asjaolu, et kõnealust audiovisuaalset pakkumist esitletakse asjaomase veebisaidi põhidomeenil või selle alamdomeenil, sest vastasel juhul avaks see tee direktiivi 2010/13 normidest kõrvalehoidmisele, veebisaidile spetsiaalselt selleks mõeldud struktuuri loomise teel.
- 36 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu antud teabest ning Euroopa Kohtule esitatud toimikust ilmneb, et põhikohtuasjas on väga vähesed ajaleheartiklid seotud kõne all olevate videotega. Lisaks on Euroopa Kohtu käsutuses oleva toimiku dokumentide kohaselt enamik neist videotest kättesaadavad ja vaadatavad sõltumata ajalehe elektroonilise versiooni artiklite kättesaadavusest. Need dokumendid näitavad, et põhikohtuasjas kõne all olevat teenust võib käsitada nii, et sellel on põhikohtuasja kaebaja ajakirjanduslikust tegevusest sõltumatu sisu ja funktsioon, ning järelikult on see kaebaja pakutavatest teistest teenustest eraldiseisev teenus. Selle hinnangu peab andma siseriiklik kohus.
- 37 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb teisele küsimusele vastata, et direktiivi 2010/13 artikli 1 lõike 1 punkti a alapunkti i tuleb tõlgendada nii, et ajalehe elektroonilises versioonis pakutava videote kättesaadavaks tegemise teenuse põhilise otstarbe hindamisel tuleb uurida, kas asjaomasel teenusel kui sellisel on kõnealuse veebisaidi haldaja ajakirjanduslikust tegevusest sõltumatu sisu ja funktsioon, ning kas see ei ole pelk ajakirjandusliku tegevusega lahutamatult seotud täiendus, eelkõige audiovisuaalse pakkumise ja teksti vormis oleva pakkumise seoste tõttu. Seda peab hindama eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Kohtukulud

- 38 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamise seotud kulud, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

1. Mõistet „saade” Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiivi 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) artikli 1 lõike 1 punkti b tähenduses tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab kohalikest uudistest, spordi- või meelelahutus uudistest võetud lühikestele lõikudele vastavate lühivideote kättesaadavaks tegemist ajalehe veebisaidi alamdomeenil.
2. Direktiivi 2010/13 artikli 1 lõike 1 punkti a alapunkti i tuleb tõlgendada nii, et ajalehe elektroonilises versioonis pakutava videote kättesaadavaks tegemise teenuse põhilise otstarbe hindamisel tuleb uurida, kas asjaomasel teenusel kui sellisel on kõnealuse veebisaidi haldaja ajakirjanduslikust tegevusest sõltumatu sisu ja funktsioon, ning kas see ei ole pelk ajakirjandusliku tegevusega lahutamatult seotud täiendus, eelkõige audiovisuaalse pakkumise ja teksti vormis oleva pakkumise seoste tõttu. Seda peab hindama eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Allkirjad